

30. April 1909 for den 5-aarige Periode bevilgede samlede Beløb, saaledes at Fradraget finder Sted i Periodens sidste 4 Aar med et lige stort Beløb hvert Aar.

Lovforslaget, der ikke indeholdt Tilføjelsen om Fradraget senere, var motiveret ved, at der for Finansaaret 1910—11 er indkommet Andragender om Laan til Oprettelsen af nye Husmandsbrug til et samlet Beløb af 8,068,924 Kr. og Andragender om Tillægslaan til et samlet Beløb af 2,053,847 Kr., at Landbrugsministeriet under Hensyn til sidstnævnte Beløbs Størrelse har bestemt, at det Beløb af 1 Mill. Kr., der højst kan anvendes til Ydelsen af Tillægslaan, fuldt ud skal anvendes i dette Øjemed, og at der til Laan til Oprettelsen af nye Husmandsbrug altsaa i Finansaaret 1910—11 kun bliver 3 Mill. Kr. til Raadighed. — Et Mindretal indenfor *Folketingets* Udvalg (Halsted, Wenzel Neergaard og Wulff) foreslog en Tilføjelse om, at Beløbet atter skulde fradrages i den 5-aarige Periode's sidste Aar. Flertallet — der vilde have foretrukket at faa Sagen afgjort paa Finansloven for 1910—11 ved Indsættelsen af Millioner dér, hvilket dog maatte frafalde, da Mindretallet ikke vilde gaa den Vej — indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Mindretallets Ændringsforslag toges tilbage. Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 67 St. — Et Flertal indenfor *Landstingets* Udvalg (la Cour, Hage, Moltke-Bregentved, Piper og Tesdorpf) havde „Betænkelighed ved under de nuværende vanskelige finansielle Forhold, hvor der fra alle Sider kræves Bespareser, at gaa med til en Forhøjelse af den Bevilling paa 20 Mill. Kr., der efter Lov af 30. April 1909 § 11 kan anvendes til Oprettelse af Husmandsbrug i Løbet af 5 Aar, en Bevilling, der efter Flertallets Mening maa anses for rundelig, og som Regeringen har erklæret sig tilfreds med. Det kan heller ikke her lades ude af Betragtning, at man, hvor megen Sympati man end nærer for Tanken i og Formaålet med Loven af 1899 og følgende Love, dog maa erkende, at man her er inde paa et Omraade, hvor der, ifølge Forholdenes Natur, maa kræves en lang Aarrækkes Erfaringer for at kunne overse Lovens Virkninger, saavel for Laantagernes som for Statskassens Vedkommende, og at der efter de gentagne Forhøjelser, der ere skete i Laanebeløbets Størrelse efter 1899, er al Grund til ikke, førend tilstrækkelig Erfaring er indhentet, nu atter at forhøje den Sum, Statskassen skal stille til Raadighed.“ Flertallet kunde derfor kun gaa med til Lovforslaget under Forudsætning af, at Millioner fradrages i den resterende Del af 5 Aars Perioden. Flertallets Forslag herom vedtoges med 28 St. mod 21. — Af la Cour, Piper og Sørensen-Saksager — der anse en Forandring af Fordelingsreglerne for paatræn-